

have givet saagodtsom hele den paatrængende Reform ud af sin Haand, eller vil idetmindste føle sig bunden og generet, og jeg finder det ikke hensigtsmæssigt, at en gennemgribende Forandring i et saa vigtigt Anliggende kan foretages, uden den lovgivende Magts fulde Medvirkning og Stadfæstelse først har fundet Sted. Hvorhos jeg ogsaa maa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at de foreslaaede forhøiede Lønninger, der i sig selv ere store nok, ingenlunde ville blive de eneste Udgifter, som Lovens Antagelse vilde fordre; der vil behøves Anskaffelse af flere Underviisningsapparater, Udvidelse af Bygninger eller Opførelse af nye o. s. v. i et vistnok ikke ringe Omfang.

I Henhold til disse kortelig anførte Grunde foreslaaer jeg at forkaste Lovudkastets 4 første Paragrapher; men da jeg derhos maa erkjende, at de fleste af de Seminarielærere, som nu tillige ere Forstandere, ere meget knapt aflagte, og da det er tvivlsomt, om den almindelige Lønningsforhøielse, som er foreslaaet for andre Embedsmænd, vil komme dem tilgode, efter som de ei have kongelig Ansættelse, saa anseer jeg det for billigt, at der stiftes dem en passende Forhøielse indtil videre, dog saaledes, at Underviisningsministeren gives en

passende Indflydelse paa Størrelsen deraf. Jeg foreslaaer derfor, istedetfor de første 4 Paragrapher i Lovudkastet, at indsætte følgende Paragraph.

§ 1.

„Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiges til at forhøie de Lønninger, som fortiden ere tillagte Lærerposterne ved Skolelærer-Seminarierne, Forstanderembederne dog herfra undtagne, med indtil en Trediedeel af det Pengebeløb, hvormed de nuværende Seminarielærere hver for sig ere lønede. Dog kommer den Deel af Lønnen, som maatte være en Lærer tilstaaet i personligt Tilslæg, ikke i Betragtning ved Beregningen af Lønnens Forhøielse.“

- 9) I Fleertallets Forslag under Nr. 7 udgaaer sidste Passus.
- 10) Istedetfor Nr. 8 sættes Nr. 10.
- 11) Lovens Titel bliver: „Lov om en midlertidig Forhøielse af Lønningerne for de Lærere ved Skolelærer-Seminarierne, som ei tillige ere Seminarieforstandere, samt o. s. v.“

Bloch,
Ordfører.

Frelund.

Myrup.

Dypermann.

Ballentin.